

Det. o. Lovf. om Afgang til at afløse Tiender.

Overenskomsten til Revision. En lignende Revision maa det anses for nødvendigt at foretage i de Tilfælde, hvor Statskassen overensstemmende med Lovforslagets § 3 betaler Tiendejerens Mindretallets Andel i Afsløningssummen.

Til ny § 13.

Forinden Tinglæsning af de indgaaede Overenskomster om Tiendeafløsning kan finde Sted, maa det paases, at alle paa vedkommende Tiende hvilende tinglæste Forpligtelser ere afviklede, og Tinglæsning maa ikke finde Sted i de Tilfælde, hvor Overenskomsten skal forelægges Indenrigsministeren, forinden den af ham paabudte Revision har fundet Sted.

Til ny § 14.

For ikke at paabyrde Tiendejerne særlige Udgifter i Anledning af indgaaede Overenskomster om Tiendeafløsning, foreslaar man, at saadanne Overenskomster, saa vel som Bevisligheder for Tiendelaan eller for Afsløningssummens Indestaen i de paagældende Ejendomme, indgaaes paa ustemplet Papir og tinglæses uden nogen Afgift til det offentlige. Ligeledes kunne de Obligationer, der af Statskassen i Medfør af den foreslaede ny § 11 kunne udstedes til Tiendejerens, udstedes paa ustemplet Papir. Derimod maa det i de Tilfælde, hvor der findes tinglæste Behæftelser paa en Tiende, blive vedkommende Tiendejers Sag at bekoste Afsløsning af saadanne.

Til ny § 15.

For at begrænse Statskassens Forpligtelser efter denne Lov, og for ikke paa en Gang at kaste et for stort Antal Statsobligationer paa Markedet, foreslaar man, at det samlede Beløb af Statsobligationer, som Finansministeren kan udstede efter denne Lov, ikke i noget Aar maa overstige 4 Milioner Kroner.

Det er en Selvfølge, at de Afslønings-

Udvalgenes Betænkninger.

med Afdragene paa Tiendelaan, skulle anvendes til at indløbe og tilintetgøre et tilsvarende Beløb af Statsobligationer, ligesom det maa anses for formaalsstjenligt, at der gives Finansministeren Bemyndigelse til, efter det Lodtrækning, at indkalde de udtrukne Obligationer til Indfrielse.

Til ny § 16.

De Udgifter, der i Anledning af en Tiendeafløsning ville være at afholde saa vel til Tiende-Kommisjæren som til den Kommission, der ifølge § 8 skal benyttes ved Afsløsning af Kirketiender, bør godtgøres af Statskassen, saasnart endelig Overenskomst om Afsløsningen er gaaet i Orden. I modsat Fald maa den af Parterne, der har vundet Kommissionens Mellemkomst, selv afholde de dermed forbundne Udgifter. Ved Benyttelsen af de Kommissioner, der efter § 8 skulle bestemme Størrelsen af den Sum, der skal henlægges til Kirkerne's Vedligeholdelse, formener Udvalget dog, at Staten i alle Tilfælde bør refundere de i Anledning heraf paaløbende Udlæg.

Til ny § 17.

Paa Grund af den Affattelse, som Lovforslaget efter de stillede Vædringsforslag vil faa, anser Udvalget det for ufornødent at begrænse Tidsfristen for Loven til nogle faa Aar; derimod vil det være nødvendigt at give Administrationen fornøden Tid til at forberede Lovens Sværkættelse, hvorfors man foreslaar, at Loven først træder i Kraft 4 Maaneder efter, at den har været kundgjort i Lovtidenden.